

Samen sterk

Werken aan onze toekomst!

Tubbergen
Februari 2017

U en Mijn Dorp 2030 • Evaluatie themabijeenkomst Mijn Dorp 2030

Volop aan de gang!

Zo ongeveer een jaar geleden zijn we gestart met het proces Mijn Dorp 2030. Sinds die tijd is er veel gebeurd. De buur(t)mannen en -vrouwen zijn de dorpen ingegaan en hebben zich aangesloten bij de inwoners van de gemeente Tubbergen om hen te inspireren om na te denken over de toekomst. De grote vraag daarbij is steeds: 'Hoe zorg je ervoor dat jouw dorp leefbaar blijft en hoe kunnen wij als gemeente daarbij helpen?'

In de afgelopen periode is elke kern in beweging gekomen. Passend bij het DNA van de dorpen, wordt er nagedacht, gewikt, gewogen en worden concrete plannen gemaakt.

het leefbaar houden van de kernen voor jong en oud. Mijn Dorp 2030 is maatwerk en kan in ieder dorp totaal anders uitpakken. Dat maakt het mooi, maar soms ook best lastig.

Na negen pitches, waarin ieder dorp liet zien hoe zij het proces ervoeren en met welke ideeën en plannen ze aan de slag zijn, gingen we in groepen uit elkaar om aan de hand van een zestal thema's met elkaar in alle openheid te delen hoe Mijn Dorp 2030 in de praktijk werkt.

Mijn Dorp 2030 is een proces van vallen en opstaan. Van samen zoeken naar een goede manier van communiceren, samenwerken en kijken naar de toekomst. Binnen Mijn Dorp 2030 is er geen goed of fout, maar gaat het om

Op 6 februari 2017 keken we samen met de inwoners uit de dorpen, de buur(t)mannen en -vrouwen, het college en de gemeenteraad terug op het eerste jaar Mijn Dorp 2030.

Eigenheid van dorpen

Eén van de belangrijkste ingrediënten van Mijn Dorp 2030 is de eigenheid of het DNA van de dorpen. Mijn Dorp 2030 is geen eenheidsworst. Dat betekent dan ook dat niet elk dorp letterlijk haar DNA heeft vastgesteld. Wel pakt het proces in elk dorp anders uit en verloopt het in het tempo dat past bij het dorp. Dit werd aan alle discussietafels duidelijk. Het is dus goed om rekening te (blijven) houden met de eigenheid van elk dorp.

“Dorpen zijn heel verschillend, goed dat vanuit die *eigenheid* de toekomst wordt overdacht”

”

“Het percentage *denkers en doeners* is in elk dorp verschillend”

“Bij ons is vooral de import heel actief. Dat is ook wel logisch want je wilt onderdeel uitmaken van die *gemeenschap*”

“Er wonen heel veel doeners, maar als je *missie/visie* wilt maken...”

“Het is soms wel moeilijk om het *gesprek* op hetzelfde niveau te voeren”

“Mensen willen wel eenmalig iets doen en het dan afronden. Het is moeilijk om hen enthousiast te maken voor de *langere termijn-projecten*”

“

“Inwoners denken nog veelal vanuit de hier-en-nu situatie en minder *toekomstgericht*”

Draagvlak

Als er uiteindelijk een toekomstvisie wordt gevormd of plannen worden gemaakt door de diverse werkgroepen in de dorpen, dan komt het aan op draagvlak. Want hoe bepaal je of de ideeën van een kleine groep door een meerderheid van de inwoners worden omarmd? De factor draagkracht bleek voor zowel inwoners als raadsleden en ambtenaren een lastige. Voldoende draagvlak is erg belangrijk en blijft daarom een aandachtspunt. Maar wat is draagvlak nu precies?

Wat ook meespeelt, is dat men vaak dezelfde mensen ziet. Dat roept in sommige dorpen de vraag op of Mijn Dorp 2030 wel echt van het dorp is.

Juist omdat draagvlak een lastig punt is, zijn mensen genegen om daar veel aandacht aan te schenken. Dat is ook goed. Mijn Dorp 2030 is een voortdurende zoektocht waar we samen een goed gevoel bij moeten krijgen.

“Geen harde criteria, maar we willen wel het gevoel krijgen hoe een dorp daarmee bezig is geweest”

“Voor projecten is draagvlak redelijk gemakkelijk te meten, bijvoorbeeld door stemmen of door het opzetten van handtekeningenacties, voor een toekomstvisie is dat wat moeilijker”

“De mate waarin de inwoners zelf een aantoonbare inspanning leveren om het initiatief te realiseren zal hierin een bepalende factor moeten gaan spelen, bijvoorbeeld zelfwerkzaamheid, inbreng eigen financiële middelen of handtekeningen”

Geld

Mijn Dorp 2030 is een proces waarin we samen met de inwoners van alle dorpen nadenken over de toekomst. Minstens zo belangrijk als het komen tot een breed gedragen toekomstvisie, is het komen tot een nieuwe onderlinge relatie: een verschuiving van overheid naar nevenheid. Geld speelt hierbij heel nadrukkelijk geen hoofdrol, maar in sommige gevallen kan dit proces wel leiden tot thema's of initiatieven waarbij een gemeentelijke financiële bijdrage gewenst is.

Het geld dat de raad van Tubbergen beschikbaar heeft gesteld voor dit proces blijkt zowel een zegen als een vloek. Hoewel het proces heel nadrukkelijk niet is gericht op verlanglijstjes, wekt het feit dat er een fors bedrag in kas zit, wel de indruk dat er van alles mogelijk is. Ook leeft in sommige dorpen de indruk dat het een kwestie is van zo snel mogelijk komen met projecten, omdat het geld anders op is. Geld blijkt enerzijds een belangrijke motivator om in beweging te komen, maar maakt ook onrustig.

“We moeten er snel bij zijn, want wat als al het geld al *verdeeld* is als wij met een goed plan komen?”

”

“Eigenlijk hebben we *alles* al, we kunnen niet echt iets vinden om het geld voor te gebruiken.”

“Niet alles hoeft geld te kosten. Vooral de sociale projecten kunnen vaak *kosteloos* worden georganiseerd en zijn daardoor misschien nog wel veel meer waard”

“Als raad hebben we onderschat dat Mijn Dorp 2030 door de aanwezigheid van geld bijna volledig *geldgestuurd* zou worden. Het was op zich een mooi gebaar, maar het heeft verkeerd uitgedraaid”

“Door het geld komen we minder toe aan *lange termijn denken*”

“

“We zouden wel wat meer *kaders* willen hebben, waar moet Mijn Dorp 2030 aan voldoen?”

Dorps-overstijgende projecten

Omdat de dorpen lokaal nog volop bezig zijn om vorm te geven aan het proces, is er logischerwijs nog onvoldoende focus op dorps-overstijgende projecten. Men is zich ervan bewust dat het goed zou zijn om dat wel te doen, maar nut en noodzaak worden nog niet ervaren. Wel werd aan de tafels uitgesproken dat dorpen veel meer van elkaar kunnen leren.

“Het zou goed zijn om regelmatig met andere dorpen *ervaringen* uit te wisselen”

“Voorzieningen alleen in grote dorpen, brengt de *leefbaarheid* van kleine dorpen in gevaar”

Aard initiatieven

Hoewel er in de eerste plaats vaak gedacht wordt aan fysieke projecten, realiseren alle dorpen zich dat juist de sociale voorzieningen in de toekomst in gevaar kunnen komen. De aanwezigheid van voorzieningen, wordt als een belangrijk onderdeel van de leefbaarheid ervaren. Wat er over het algemeen ook uitkwam, is dat veel dorpen op dit moment best tevreden zijn met hoe het gaat. Daardoor is het niet altijd even gemakkelijk om thema's te bedenken of inwoners enthousiast te krijgen.

“Eigenlijk hebben we geen problemen. We zitten nu op een 9, maar we willen wel naar een 9,2”

“De zorg kan in de toekomst een probleem opleveren”

“Als de dorpen aan zet zijn, komen bepaalde thema's niet aan bod. Moeten wij die vanuit de gemeente aanroeren of moeten we afwachten tot de dorpen er zelf mee komen?”

Ondersteuning vanuit de gemeente

De rol van de gemeente is een totaal andere dan voorheen. In plaats van regelgevend en kaderstellend, is de gemeente nu veel meer faciliterend. Inwoners zijn aan zet. Zij mogen bepalen hoe hun woon-, werk- en leefomgeving eruit moet zien.

De gemeente probeert hen daarin optimaal te faciliteren en samen te werken. Dit gebaar wordt door de dorpen gewaardeerd, maar in de praktijk blijkt het ontbreken van kaders voor veel mensen lastig. Ook heerst nog altijd een beetje het beeld dat de gemeente veel dingen 'oplost'. Het risico dat Mijn Dorp 2030 teveel 'een ding' van de gemeente wordt, is hierdoor aanwezig.

In de dorpen wordt de gemeente vertegenwoordigd door buur(t)mannen en -vrouwen. Een rol en een functie die nieuw is voor zowel ambtenaren als inwoners. De aanwe-

zigheid van deze buur(t)mannen en -vrouwen wordt door ieder dorp als positief ervaren, al blijkt dat wel meer duidelijkheid is gewenst over wat deze man of vrouw nu precies doet. Waar mag de samenleving op rekenen?

Aan de tafels werd bovendien duidelijk dat het ene dorp iets anders verwacht van de buur(t)man of -vrouw dan het andere dorp. Omdat de dorpen nu eenmaal van elkaar verschillen, kan het natuurlijk voorkomen dat de rol van buur(t)man of -vrouw net even iets anders kan uitpakken. Desondanks is het wel een belangrijk aandachtspunt.

Mijn Dorp 2030 is een nieuwe manier van werken, die eigenlijk ook vraagt om een andere manier van besluitvorming dan via de traditionele weg van college via commissie naar de gemeenteraad.

Voor we met het proces begonnen, zijn er een aantal uitgangspunten geformuleerd, waarvoor de raad haar toestemming heeft gegeven. Tijdens de eerste evaluatie van het proces, hebben we de 'nieuwe' manier van samenwerken en de ervaringen die dit oplevert besproken met inwoners, raads- en collegeleden.

Dit betekent dat enkele uitgangspunten aangepast moesten worden om beter aan te sluiten bij de manier hoe we werken binnen Mijn Dorp 2030. Dit aangepaste voorstel gaat nu nog op de zoals boven beschreven traditionele route van college, via commissie naar de gemeenteraad. De volgende keer gaan we graag samen met u de uitdaging aan om dit besluitvormingsproces te vernieuwen en aan te passen zodat het beter past bij Mijn Dorp 2030.

Nieuwsgierig naar de aangepaste uitgangspunten? Vanaf 10 april zijn deze op te vragen bij uw buur(t)man of -vrouw.

“De *Hoof* tussen de gemeente en ons is kleiner geworden”

“We zijn heel blij met buur(t)mannen, goed dat er iemand is die naar ons luistert en bij ons blijft. Continuïteit is wel een aandachtspunt”

“We komen *ondersteuning* te kort, maar zien ook de handicap, het moet namelijk niet van gemeente worden”

“Mijn Dorp 2030 heeft de meeste kans van slagen als je een *mix van de juiste mensen* aan tafel hebt en er een goede klik is met de buur(t)man”

